

Datum van
inontvangstneming

:

05/01/2017

Zaak C-612/16

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

28 november 2016

Verwijzende rechter:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (United Kingdom)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 november 2016

Verzoekende partij:

C & J Clark International Ltd

Verwerende partij:

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Voorwerp van het geding

Uitlegging en geldigheid van (i) uitvoeringsverordening (EU) 2016/1395 van de Commissie van 18 augustus 2016 betreffende het opnieuw instellen van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op schoeisel met bovendeel van leder van oorsprong uit de Volksrepubliek China en vervaardigd door Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd, en tot uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14 (PB 2016, L 225, blz. 52), en (ii) uitvoeringsverordening (EU) 2016/1647 van de Commissie van 13 september 2016 betreffende het opnieuw instellen van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op schoeisel met bovendeel van leder, van oorsprong uit Vietnam en geproduceerd

door Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd en haar verbonden onderneming Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, en tot uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14 (PB 2016 L 245, blz. 16) (hierna: „bestreden verordeningen”).

Aan de orde is de vraag of het antidumpingrecht dat verzoekster heeft betaald, maar waarvan in het arrest van 4 februari 2016, C&J Clark International, C-659/13 en C-34/14, EU:C:2016:74, is geoordeeld dat verzoekster deze niet wettelijk verschuldigd was, door verweerster aan verzoekster moeten worden terugbetaald ondanks het feit dat de Commissie het betrokken antidumpingrecht in de bestreden verordeningen opnieuw heeft opgelegd.

Verzoekster betoogt dat (i) de inning van het bij de bestreden verordeningen opgelegde antidumpingrecht verjaard is, en dat de bestreden verordeningen ongeldig zijn op grond dat zij (ii) geen geldige rechtsgrondslag hebben en dus indruisen tegen de artikelen 5, leden 1 en 2, VEU, (iii) inbreuk maken op artikel 266 VWEU doordat niet de maatregelen zijn getroffen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan het arrest van 4 februari 2016, C&J Clark International; v) indruisen tegen artikel 10, lid 1, van verordening (EU) nr. 2016/1036 of het rechtszekerheidsbeginsel, doordat een antidumpingrecht wordt opgelegd op de invoer van schoeisel van leer van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Vietnam, die heeft plaatsgevonden gedurende het tijdvak waarin de in het arrest C&J Clark International ongeldig verklaarde verordeningen golden, en (v) in strijd zijn met artikel 21 van verordening nr. 2016/1036 doordat opnieuw een antidumpingrecht wordt opgelegd zonder nieuwe beoordeling van het belang van de Unie.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële vraag

De verwijzing vindt plaats op grond van artikel 267 VWEU. Een voor de verwijzende rechter aangevoerd verweer betreffende de toelaatbaarheid van een verzoek om een prejudiciële beslissing voor zover verzoekster rechtstreeks beroep bij het Hof van Justitie zou kunnen instellen krachtens artikel 263 VWEU, wordt niet ter prejudiciële beslissing aan het Hof voorgelegd.

Met de vijf voorgelegde vragen wenst de verwijzende rechter te vernemen of de inning van het betrokken antidumpingrecht thans verjaard is en of de bestreden verordeningen ongeldig zijn, gelet op de hierboven uiteengezette argumenten van verzoekster.

Prejudiciële vragen

- 1) Is er een termijn verbonden aan de inning van het bij uitvoeringsverordening (EG) nr. 2016/1395 van de Commissie van 18 augustus 2016 en uitvoeringsverordening nr. 2016/1647 van de Commissie van 13 september 2016 (hierna, samen: „bestreden verordeningen”) opgelegde antidumpingrecht, en zo ja, op basis van welke wettelijke bepaling?
- 2) Zijn de bestreden verordeningen ongeldig omdat zij geen geldige rechtsgrondslag hebben en dus in strijd zijn met artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, VEU?
- 3) Zijn de bestreden verordeningen ongeldig wegens strijd met artikel 266 VWEU doordat niet de maatregelen zijn getroffen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan het arrest van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14, C&J Clark International?
- 4) Zijn de bestreden verordeningen ongeldig wegens strijd met artikel 10, lid 1, van verordening (EU) nr. 2016/1036 of het rechtszekerheidsbeginsel (non-retroactiviteit), doordat een antidumpingrecht wordt opgelegd op de invoer van bepaald schoeisel van leer van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Vietnam, die heeft plaatsgevonden gedurende het tijdvak waarin verordening (EG) nr. 1472/2006 van de Raad en verordening (EG) nr. 1294/2009 van de Raad golden?
- 5) Zijn de bestreden verordeningen ongeldig wegens strijd met artikel 21 van verordening nr. 2016/1036 doordat opnieuw een antidumpingrecht wordt opgelegd zonder nieuwe beoordeling van het belang van de Unie?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 5 VEU, artikelen 263, 266 en 267 VWEU

Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 2009, L 343, blz. 51), gecodificeerd in verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB 2016, L 176, blz. 21) („basisverordening”).

Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB 2012, L 298, blz. 1) („financiële verordening”).

Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd („communautair douanewetboek”).

Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2013, L 269, blz. 1) („douanewetboek van de Unie”).

Verordening (EG) nr. 1472/2006 van 5 oktober 2006 van de Raad van 5 oktober 2006 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op schoeisel met bovendeel van leder uit de Volksrepubliek China en Vietnam (PB 2006, L 275, blz. 1) en uitvoeringsverordening nr. 1294/2009 van de Raad van 22 december 2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaald schoeisel met bovendeel van leder van oorsprong uit Vietnam en van oorsprong uit de Volksrepubliek China, zoals uitgebreid tot bepaald schoeisel met bovendeel van leder verzonden vanuit de SAR Macau, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit de SAR Macau, naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad (PB 2009, L 352, blz. 1) („ongeldig verklaarde verordeningen”).

Bericht van de Commissie van het naderende vervallen van bepaalde antidumpingmaatregelen (2010/C 345/03) (PB 2010, C 345, blz. 12).

Bericht van de Commissie van het vervallen van bepaalde antidumpingmaatregelen (2011/C 82/04) (PB 2011, C 82, blz. 4) („bericht van vervallen”).

Uitvoeringsbesluit 2014/149/EU van de Raad van 18 maart 2014 tot verwerping van het voorstel voor een uitvoeringsverordening betreffende het opnieuw instellen van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op schoeisel met bovendeel van leder van oorsprong uit de Volksrepubliek China en vervaardigd door Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd en Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (PB 2014, L 82, blz. 27).

Uitvoeringsverordening (EU) 2016/223 van de Commissie van 17 februari 2016 tot vaststelling van een procedure voor de beoordeling van bepaalde verzoeken om behandeling als marktgerichte onderneming en verzoeken om individuele behandeling van producenten-exporteurs uit China en Vietnam en tot uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14 (PB L 41 van 18.2.2016, blz. 3).

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2016/1395 van de Commissie van 18 augustus 2016.

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2016/1647 van de Commissie van 13 september 2016 (bovenvermelde bestreden verordeningen).

Arresten van:

4 februari 2016, C&J Clark International, C-659/13 en C-34/14, EU:C:2016:74 (C&J Clark International)

2 februari 2012, Brosmann Footwear (HK) e. a. / Raad, C-249/10 P, EU:C:2012:53; 15 november 2012, Zhejiang Aokang Shoes / Raad, C-247/10 P, EU:C:2012:710; 23 februari 2006, Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136; 28 januari 2010, Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, EU:C:2010:43; 3 oktober 2000, Industrie des poudres spheriques / Raad, C-458/98 P, EU:C:2000:531; 28 januari 2016, CM Eurologistik en GLS, C-283/14 en C-284/14, EU:C:2016:57.

13 mei 1981, International Chemical Corporation, 66/80, EU:C:1981:102; 8 juli 2004, Corus UK / Commissie, T-48/00, EU:T:2004:219; 27 september 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547; 10 juli 1997, AssiDomän Kraft Products e. a. / Commissie, T-227/95, EU:T:1997:108; 26 april 1988, Asteris e. a. / Commissie, 97/86, 193/86, 99/86 en 215/86, EU:C:1988:199; 27 oktober 1994, Mancini / Commissie, T-508/93, EU:T:1994:263; 12 juli 1962, Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken / Hoge Autoriteit, 14/61, EU:C:1962:28; 9 januari 1990, SAFA, C-337/88, EU:C:1990:1; 25 oktober 2011, Transnational Company 'Kazchrome' en ENRC Marketing / Raad, T-192/08, EU:T:2011:619; 8 juli 2003, Euroalliages e. a. / Commissie, T-132/01, EU:T:2003:189; 11 juli 2013, Hangzhou Duralamp Electronics / Raad, T-459/07, niet gepubliceerd, EU:T:2013:369; 30 april 2015, VTZ e. a. / Raad, T 432/12, niet gepubliceerd, EU:T:2015:248.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Clark International Limited („verzoekster” of „Clarks”) is een Britse internationale schoenfabrikant en kleinhandelaar. The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs („verweerder”) is belast met het beheer en de inning van de douanerechten in het Verenigd Koninkrijk.
- 2 Op 7 juli 2005 heeft de Europese Commissie een antidumpingonderzoek ingesteld in verband met de invoer van schoeisel van leer van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Vietnam (hierna: „schoeisel”).
- 3 Bij verordening nr. 1472/2006 is een definitief antidumpingrecht op de invoer van schoeisel ingesteld voor een eerste tijdvak van twee jaar (vanaf oktober 2006). Bij

verordening nr. 1294/2009 is het antidumpingrecht verlengd voor een tijdvak van vijftien maanden (vanaf december 2009).

- 4 Op 30 juni 2010 heeft verzoekster verweerder verzocht om terugbetaling van het antidumpingrecht dat zij had betaald overeenkomstig de verordeningen nrs. 472/2006 en 1294/2009, voor het tijdvak van 1 juli 2007 tot april 2010, op grond dat dat antidumpingrecht niet wettelijk verschuldigd was krachtens artikel 236 van het communautair douanewetboek. Het ging om een bedrag van 42 592 829,52 GBP (ongeveer 60 miljoen EURO) (punt 42 van C&J Clark International).
- 5 Na de uitspraak van de arresten *Brosmann Footwear (HK) e. a.* / Raad op 2 maart 2012 verzocht verzoekster weer om terugbetaling van het betaalde antidumpingrecht (dit keer tot 31 augustus 2010). Op 13 maart 2013 weigerde verweerder de terugbetaling op twee gronden: (i) in de arresten *Brosmann Footwear (HK) e. a.* / Raad en *Zhejiang Aokang Shoes* / Raad heeft het Hof van Justitie verordening nr. 1472/2006 slechts nietig verklaard voor zover deze verordening betrekking heeft op verzoeksters in de zaken waarin die arresten zijn gewezen, en (ii) geen van de door Clarks in de Europese Unie ingevoerde producten waren van verzoeksters in die zaken.
- 6 Op 11 april 2013 heeft verzoeker tegen het besluit van 13 maart 2013 beroep ingesteld bij het First-tier Tribunal, dat vragen over de geldigheid van de verordeningen nrs. 1472/2006 en 1294/2009 ter prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie heeft voorgelegd. Het Hof heeft op dat verzoek een arrest gewezen op 4 februari 2016 (*C&J Clark International*, C-659/13 en C-34/14, EU:C:2016:74). Het heeft de verordeningen nrs. 1472/2006 en 1294/2009 („ongeldig verklaarde verordeningen”) ongeldig verklaard voor zover de Commissie had nagelaten, de verzoeken om behandeling als marktgerichte onderneming („BMO”) en individuele behandeling („IB”) te onderzoeken die waren ingediend door niet in de steekproef opgenomen exporterende producenten in China en Vietnam, en geoordeeld dat het door verzoeker betaalde antidumpingrecht niet wettelijk verschuldigd was krachtens artikel 236 van de Communautair douanewetboek.
- 7 Op 18 februari 2016 heeft de Commissie verordening nr. 2016/223 vastgesteld, (i) waardoor terugbetaling van het antidumpingrecht op schoeisel werd verhinderd en (ii) een procedure werd ingevoerd ertoe strekkende om dat recht opnieuw op te leggen.
- 8 Op 20 april 2016 heeft het Finanzgericht Düsseldorf de vraag van de geldigheid van verordening nr. 2016/223 aan het Hof van Justitie voorgelegd in de zaak *Deichmann*, C-256/16.

- 9 Op 18 juli 2016 is de behandeling van het hoger beroep voor het First-tier Tribunal geschorst hangende het opnieuw instellen van het betrokken antidumpingrecht.
- 10 Op 19 augustus en 14 september 2016 heeft de Commissie de bestreden verordeningen bekendgemaakt en is het antidumpingrecht op de invoer van schoeisel van de Chinese en Vietnamese leveranciers van verzoekster opnieuw ingesteld.

Belangrijkste argumenten van partijen

Betoog van verzoekster

- 11 De instelling bij de bestreden verordeningen van het antidumpingrecht voor het tijdvak waarin de bestreden verordeningen van toepassing waren, doet niet af aan de vaststellingen van het Hof van Justitie in de zaak C&J Clark International, dat toen de rechten weren betaald, zij niet wettelijk verschuldigd waren en dus moesten worden terugbetaald.
- 12 In de eerste plaats is bij de – in 2016 vastgestelde – bestreden verordeningen een antidumpingrecht ingesteld op importen die in het vrije verkeer waren gebracht tussen 2006 en 2011. De inning van het opnieuw ingestelde antidumpingrecht is aan een termijn gebonden. De betrokken goederen zijn ingeklaard tussen 2006 en 2011 (zie artikel 103 van het douanewetboek van de Unie). Volgens vaste rechtspraak mogen de douaneautoriteiten niet langer antidumpingrechten innen voor importen wanneer meer dan drie jaar verstreken zijn sinds de goederen zijn ingeklaard (Molenbergnatie en Direct Parcel Distribution Belgium). Indien het douanewetboek van de Unie in dit geval niet van toepassing is, zal artikel 81, lid 1, van de financiële verordening van toepassing zijn.
- 13 Artikel 221, lid 3, van het communautair douanewetboek, dat verwijst naar de schorsende werking van beroep krachtens artikel 247 van dat wetboek, is in de onderhavige context irrelevant. Die bepaling is alleen relevant voor het aanvankelijk geïnde antidumpingrecht, en niet voor het antidumpingrecht dat bij de bestreden verordeningen is ingesteld.
- 14 In de tweede plaats hebben de bestreden verordeningen geen geldige rechtsgrondslag en zijn zij dus in strijd met artikel 5, leden 1 en 2, VEU. Op grond van geen van de aangevoerde rechtsgrondslagen (artikel 266 VWEU dan wel artikel 9 of artikel 14 van de basisverordening) mag de Commissie een antidumpingonderzoek opnieuw inleiden in een antidumpingprocedure die is afgesloten, laat staan een antidumpingrecht instellen op importen die in het vrije verkeer zijn gebracht.
- 15 Onder bepaalde omstandigheden mogen de instellingen krachtens artikel 266 VWEU een antidumpingonderzoek in een antidumpingprocedure opnieuw

inleiden nadat de verordening waarbij het antidumpingrecht was ingesteld nietig of ongeldig is verklaard, maar die mogelijkheid bestaat enkel in gevallen waarin, na de nietigverklaring van de verordening, (i) de antidumpingprocedure niet is beëindigd en (ii) het antidumpingrecht vervolgens ex nunc opnieuw wordt ingesteld (*Industrie des Poudres Spheriques v Council*, lid 85, en *CM Eurologistik GmbH*, lid 52).

- 16 De Commissie geeft in de bestreden verordeningen ten onrechte te kennen dat een nieuwe handeling noodzakelijk was op grond dat (i) de ongeldigverklaring van de ongeldig verklaarde verordeningen ertoe heeft geleid dat zij uit de rechtsorde zijn verdwenen, (ii) bij nietigverklaring van een handeling tot sluiting van een onderzoek de procedure wordt heropend, en (iii) de Commissie gehouden is, moest (verordening nr. 2016/1395, recital 15; verordening nr. 2016/1647, recital 15; verordening nr. 2016/1395, recitals 69-70; verordening nr. 2016/1647, recitals 63 en 64).
- 17 De bestreden verordeningen zijn in het arrest *C&J Clark International* niet nietig, maar ongeldig verklaard. Een nietig verklaarde handeling verdwijnt inderdaad uit de rechtsorde, terwijl een ongeldig verklaarde handeling in de rechtsorde blijft bestaan maar niet langer wordt toegepast (*International Chemical Corporation*, punt 12).
- 18 Voorts is er een verschil tussen „procedure” en „onderzoek”. De term „procedure” omvat het stadium van de klacht (voordat een onderzoek wordt ingeleid), het onderzoek zelf en het tijdvak waarvoor de maatregelen worden opgelegd. De procedure kan meerdere onderzoeken omvatten, daaronder begrepen nieuwe onderzoeken overeenkomstig artikel 11 van de basisverordening. Wanneer een handeling waarbij een onderzoek wordt beëindigd ongeldig wordt verklaard kan daarmee dus een onderzoek worden heropend, maar enkel voor zover de procedure zelf niet is beëindigd, met andere woorden, mits het tijdvak waarvoor het antidumpingrecht effect moest sorteren nog niet verstreken is (*CM Eurologistik* en *GLS*, punten 67 en 68). In het onderhavige geval golden de maatregelen tot en met 31 maart 2011. De procedure eindigde dan ook op die datum overeenkomstig artikel 11, lid 2, van verordening nr. 1225/2009, zoals bevestigd in de kennisgeving, en kan niet worden hervat.
- 19 Noch de basisverordening, noch de rechtspraak bevestigt het standpunt van de Commissie dat zij gehouden is een handeling vast te stellen om een procedure te sluiten.
- 20 In de derde plaats dient de Commissie ingevolge het arrest *C&J Clark International* (i) terugbetaling van het bij de ongeldig verklaarde verordeningen ingestelde antidumpingrecht te gelasten (*CM Eurologistik GmbH*, punt 25), los van budgettaire overwegingen *AssiDomän Kraft Products e. a.*, punt 93) en (ii) niet dezelfde onjuistheden te begaan als die vastgesteld in dat arrest (zie onder meer *Industrie des poudres spheriques/Raad*, punt 86).

- 21 Met de vaststelling van de bestreden verordeningen tracht de Commissie (i) niet alleen, terugbetaling van het bij de ongeldig verklaarde verordeningen ingestelde antidumpingrecht te verhinderen, maar (ii) begaat zij dezelfde onjuistheden als die vastgesteld in het arrest C&J Clark International (door het onderzoek te beperken tot bepaalde exporterende producenten die BMO/IB hadden gevraagd en door verruiming van de overschrijding van de termijn van drie maanden voor de BMO/IB-vaststellingen.
- 22 Het opnieuw instellen van het antidumpingrecht kan niet noodzakelijk worden geacht om uitvoering te geven aan het arrest C&J Clark International. Op grond van dat arrest hoeft het antidumpingrecht niet opnieuw te worden ingesteld, laat staan met terugwerkende kracht.
- 23 In de vierde plaats heeft de Commissie artikel 10, lid 1, van de basisverordening en het rechtszekerheidsbeginsel (non-retroactiviteit) geschonden door een antidumpingrecht in te stellen op de invoer van schoeisel „gedurende de periode van toepassing van [de bestreden verordeningen]” (artikel 1, lid 1, van verordening nr. 2016/1395, artikel 1, lid 1, van verordening nr. 2016/1647).
- 24 Ondanks artikel 10, lid 1, van de basisverordening zijn de bestreden verordeningen in werking getreden op 20 augustus en 15 september 2016 en zijn zij van toepassing op importen van schoeisel dat tussen 7 oktober 2006 en 31 maart 2011 in het vrije verkeer is gebracht.
- 25 Het argument van de Commissie dat de situatie van de importen van schoeisel nog niet definitief is geworden (overwegingen 74 e. v. van verordening nr. 2016/1395) en dat het opnieuw instellen van het antidumpingrecht dan ook retroactief is, is irrelevant en feitelijk onjuist. Het is irrelevant omdat artikel 10 van de basisverordening de Commissie verbiedt, een antidumpingrecht in te stellen op importen die in het vrije verkeer zijn gebracht vóór de inwerkingtreding van de verordening houdende oplegging van de maatregelen, ongeacht of de situatie van de importen definitief is geworden. Het is feitelijk onjuist omdat de situatie van de importen definitief is geworden, aangezien (i) het antidumpingrecht ongeldig is verklaard, wat betekent dat het nog bestaat, en (ii) de antidumpingprocedure en daarmee het antidumpingrecht was beëindigd.
- 26 Het opnieuw instellen van het antidumpingrecht druist in tegen het algemene rechtszekerheidsbeginsel (arrest SAFA, punt 13). In dit geval treedt de maatregel in werking op een moment vóór de bekendmaking ervan. Volgens het rechtszekerheidsbeginsel is dat enkel toegestaan indien het te bereiken doel dat vereist. Het beweerde doel van de bestreden verordeningen is het uitvoering geven aan het arrest C&J Clark International. Om uitvoering te geven aan dat arrest moet het antidumpingrecht op schoeisel worden terugbetaald, en niet met terugwerkende kracht opnieuw worden ingesteld.

- 27 In de vijfde plaats heeft de Commissie artikel 21 van de basisverordening geschonden door een antidumpingrecht opnieuw in te stellen zonder het belang van de Unie te beoordelen. Voor de beoordeling van het belang van de Unie moet worden geëvalueerd wat de waarschijnlijke gevolgen zowel voor de industrie van de Unie als voor de overige aan de orde zijnde belangen zijn van het al dan niet toepassen van de voorgestelde maatregelen (Transnational Company ‘Kazchrome’ en ENRC Marketing/Raad, punt 224)
- 28 Zoals het Hof heeft geoordeeld in de zaken CM Eurologistik en Euroalliales, blijven de gedurende een antidumpingonderzoek gedane vaststellingen slechts geldig voor het tijdvak waarin de antidumpingmaatregelen bedoeld waren effect te sorteren. Het antidumpingrecht op importen van schoeisel was bedoeld, slechts tot 31 maart 2011 effect te sorteren, en het belang van de Unie maakte slechts tot dat tijdstip interventie noodzakelijk. De beoordeling van het belang van de Unie in het kader van de oorspronkelijke beoordelingen en de nieuwe beoordelingen is dan ook niet langer geldig.
- 29 Iedere beoordeling van de vraag of een interventie in het belang van de Unie is zou aan het licht brengen dat het kennelijk onjuist was te concluderen dat het met terugwerkende kracht opnieuw instellen van het antidumpingrecht op importen van schoeisel noodzakelijk was. Toen het antidumpingrecht voor het eerst werd ingesteld, vervulde het zijn herstellende functie (Hangzhou Duralamp Electronics/Raad, punt 181) en had het niet langer beschermende en preventieve werking (Industrie des poudres spheriques/Raad, punt 91). Het antidumpingrecht levert de industrie van de Unie geen enkel voordeel op, maar legt een zware last op de importeurs in de Unie (zonder dat exporterende producenten in China en Vietnam op enigerlei wijze worden geraakt) (VTZ e. a./Raad, punt 163).

Argumenten van verweerders

- 30 De bestreden verordeningen betreffen de BMO/IB-beoordelingen en het eruit resulterende opnieuw instellen van het antidumpingrecht. Indien het antidumpingrecht op de juiste wijze opnieuw wordt ingesteld, is er geen rechtsgrondslag voor terugbetaling. Verweerder kan terugbetaling van het door verzoeker gevraagde antidumpingrecht weigeren, aangezien de goederen zijn ingevoerd toen de ongeldig verklaarde verordeningen golden. Het is zinloos, het antidumpingrecht krachtens artikel 236 van het communautair douanewetboek terug te betalen uit hoofde van het arrest C&J Clark International, en vervolgens het antidumpingrecht krachtens artikel 103 van het douanewetboek van de Unie opnieuw te innen op basis van de bestreden verordeningen.
- 31 De in artikel 221, lid 3, van het communautair douanewetboek (zoals gewijzigd) bedoelde termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de douaneschuld is ontstaan, wordt op het moment waarop beroep in de zin van artikel 243 van dat wetboek wordt ingesteld geschorst voor de duur van de beroepsprocedure. Die bepaling is van toepassing op verzoekers verzoeken om terugbetaling.

- 32 De Commissie is gerechtigd, het onderzoek weer op te nemen op het punt waarop de onwettigheid is ontstaan (Industrie des Poudres Spheriques/Raad, punt 85, en CM Eurologistik GmbH, punt 52).
- 33 De Commissie hoefde niet over te gaan tot een nieuwe beoordeling van het belang van de Unie. Bij de bestreden verordeningen wordt een nieuw antidumpingrecht ingesteld voor de geldigheidsduur van de ongeldig verklaarde verordeningen, waarvoor de aanvankelijke beoordeling van het belang van de Unie blijft gelden. Er rust dan ook geen wettelijke verplichting op de Commissie, het belang van de Unie voor precies hetzelfde tijdvak opnieuw te beoordelen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 34 Om de verwijzende rechterlijke instantie in staat te stellen uitspraak te doen in deze zaak, moeten vragen over de uitlegging en de geldigheid van de bestreden verordeningen worden beantwoord. Mitsdien is het passend om het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken daarover uitspraak te doen bij wijze van prejudiciële beslissing.